

Det er nok nå!

Hvorvidt nysatsningene vil lykkes, er avhengig av flere faktorer.

Publisert: 2016-07-20 09:42 Skrevet av: Merete Nesset

Merete Nesset, forkjemper for individuell reservasjonsrett mot psykofarmakologisk tvangsbehandling

HVER GANG professor Jan Ivar Røssberg uttaler seg om medikamentfrie behandlingstilbud i aviser, tidsskrifter og på sosiale medier, strør han salt i åpne sår hos de av oss som lever med fysiske og psykiske skader etter å ha vært utsatt for den «behandlingen» han så til de grader har gjort seg til forsvarer av: antipsykotisk medisinerings ved psykosetilstander, med tvang om nødvendig. Nå synes jeg det er nok.

HELSEMINISTEREN HAR BESTEMT at medikamentfrie behandlingstilbud skal innføres i alle helseforetak. Hvorvidt nysatsningene vil lykkes, er avhengig av flere faktorer. Den viktigste er sannsynligvis at tilnærmingen til mennesker med psykosetilstander blir forankret i at ledelsen og de ansatte ved de ulike enhetene mener det kan finnes flere veier til Rom. Jeg er slik sett glad for at Røssberg ikke er satt til å utvikle slike tilbud.

HELSEMINISTERENS PÅLEGG er et verdibasert valg. Det handler om å vise respekt for og anerkjenne de menneskene som faktisk ikke har nytte av legemidlene Røssberg er så begeistret for. I så måte har professoren mye å lære av ministeren. Høie har sett oss i øynene og *møtt oss der vi er*, i motsetning til Røssberg, som hever seg over menneskene dette tilbudet er ment for, bedriver besserwiseri over hodene på oss alle sammen og gjemmer seg bak den forslitte «*forskning viser*»-retorikken. Han burde skamme seg.

DU TRENGER IKKE å gni det inn flere ganger nå, Røssberg. Jeg er viss på at du har de beste intensjoner. Vi har jo snakket sammen på Twitter en stund, og du framstår som en hyggelig fyr. Det jeg strever med å forstå, er at en presumptivt klok og belest mann som deg kan være så blind for at det finnes andre måter å forstå psykosetilstander på enn den du ser ut til å mene er den eneste riktige. Jeg begriper heller ikke at du kan tillate deg å framstille det som om tvangsbehandling er forankret i god forskning. Det er den ikke. Jeg blir dårlig av å høre deg gjenta i det uendelige at «*vi vet*» at antipsykotika virker. Slikt snakk er et hån mot alle oss som medikamentene *ikke* virker på, og som på toppen av alt har fått livene våre ødelagt av å bli tvangspåført de medikamentene du forherliger. Det er ikke et gyldig argument at ting var verre før. Dere endringsresistente psykiatere har blod på hendene. Hva skjedde med legeedens «*First, do no harm*»?

FOR ORDENS SKYLD: Jeg er ingen motstander av medikamenter. Det er mange som føler seg hjulpet av psykofarmaka. Mitt hovedanliggende er at vi som ikke har nytte av slikt, får en reell adgang til å takke nei, og at behandlingen vi ønsker oss og trenger i pågående kriser, fylles med innhold. De medikamentfrivillige tilbudene er foreløpig ikke svaret for de av oss som lever med en evig, overhengende risiko for å bli tvangs -«behandlet» bak lukkede dører. De færreste av oss våger å nærme oss behandlingsapparatet overhodet, i berettiget frykt for å bli påført enda flere skader, og de

medikamentfrivillige tilbudene blir i første omgang ikke tilgjengelige for pasienter underlagt tvang. Slik sett avhjelpest ikke situasjonen for den pasientgruppen som i hovedsak står bak det mangeårige kravet om at medikamentfri psykosebehandling må innføres. Likevel er vi mange som ønsker tilbudene velkommen.

VI HAR VÆRT TÅLMODIGE lenge nå. Og vi skal nok greie å holde ut litt til, vi som klorer oss fast i tilværelsen, på tross av til dels livsødeleggende skader på kropp og sjel. Men vær så snill, Jan Ivar Røssberg: Hold fred nå. Legg ned pennen. Ta av deg skylappene. Len deg tilbake og nyt synet av det som er i ferd med å vokse fram. Du greier uansett ikke å stoppe toget som *endelig* har forlatt perrongen. Det er kaffe i restaurantvogna. Jeg byr!

Oppgitte interessekonflikter: Ingen.